

Estendard del "Sometent Armat de Catalunya de Castellbell y Vilar"

Castellbell i el Vilar

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: C. de Joaquim Borràs, 40
Alçada: 158

Coordenades:

Latitud: 41.62924
Longitud: 1.8606
UTM Est (X): 405091
UTM Nord (Y): 4609239

Classificació

Número de fitxa 08053-587
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Objecte
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Any 1911
Estat de conservació Bo
Protecció Física
Accés Restringit
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament (C. de Joaquim Borràs, 40 - 08296 Castellbell i el Vilar)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: dt., 16/05/2017 - 02:00

Descripció

Estendard ensenya del Sometent de Castellbell i el Vilar, fet de vellut i seda amb brodats d'or. Porta les quatre barres sobre el fons de la bandera espanyola; i amb la imatge de Montserrat i la Moreneta encapçalant-lo sobre el lema del Sometent: "PAU, PAU I SEMPRE PAU". A sota, l'escut municipal de Castellbell i el Vilar.

A les franges vermelles de la bandera espanyola s'hi pot llegir: "SOMETENT ARMAT DE CATALUNYA / CASTELLBELL I EL VILAR".

Observacions:

Una vegada a l'any passaven revista. Ho acostumaven a fer davant el mas Puig i acostumaven a fer un dinar de germanor. El toc de Somatent era quan les campanes avisaven d'algun perill: lladres, foc.

Amb el tipus de toc es podia determinar si el perill era a llevant, ponent, sud o nord.

Història

Organització de gent armada no professional creada en època moderna i inspirada en l'antic sacramental o sometent suprimit amb el decret de Nova Planta (1716).

Durant la Guerra Gran, davant l'angoixosa situació de l'exèrcit, el capità general de Catalunya, comte de La Unión, ressuscità el sometent (1794), que fou novament actiu durant la guerra del Francès (1808-14), i que destorbà els atacs francesos davant Roses, Barcelona i Tarragona. Més o menys desorganitzat durant les guerres carlines, fou refet el 1855 per iniciativa dels grans propietaris rurals, amb el nom de Sometent Armat de la Muntanya de Catalunya, i adoptà el lema Pau, pau i sempre pau. Des d'aleshores tingué un caràcter de cos auxiliar d'ordre públic. La Primera República l'abolí novament (1873), però poc després fou restablert i resultà summament eficaç per a combatre els carlins, a la tercera guerra. El 1877 publicà una revista titulada Paz y Tregua, publicada en català (Pau i Treva) des del 1934. El sometent intervingué al costat de les autoritats en diverses ocasions, com en la detenció de Francesc Ferrer i Guàrdia (1909) a Alella (Maresme) i en l'acció contra vaguistes durant els anys que precediren la Dictadura de Primo de Rivera. Aquest decidí d'estendre el sometent a la totalitat de l'Estat espanyol, temptativa que no sobrevisqué la Dictadura (1923-30). A la fi de la Guerra Civil el sometent restà dissolt, fins que el 1945 fou reorganitzat amb criteris molt peculiars i amb la finalitat principal de combatre el maquis. L'organització del sometent a les ciutats es realitzà únicament damunt el paper. El 1978 el sometent fou desarmat i reduït a simple agrupació civil.

Bibliografia

GORDI, Rosa (2008). El sometent a Catalunya; dins El Brogit. Periòdic informatiu de Castellbell i El Vilar, 321, març de 2008, pp 14-15.

MASATS LLOVER, Joan (2003). Sometent, dins El Brogit. Periòdic informatiu de Castellbell i El Vilar, 274, desembre de 2003, p.21.

<http://www.enciclopedia.cat/EC-GEC-0211484.xml>

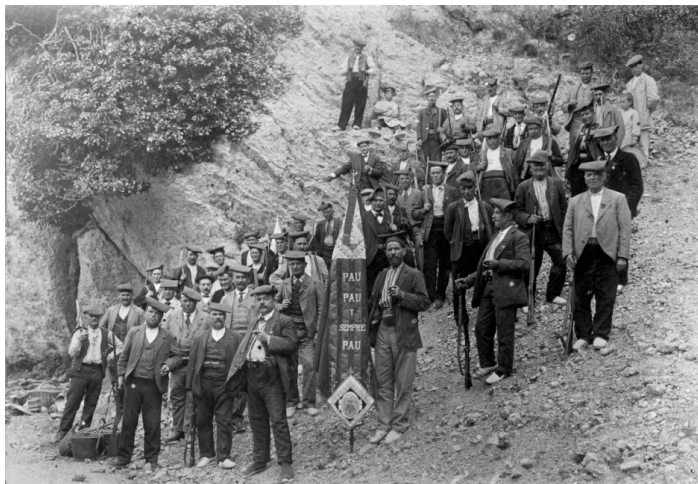

Image not found or type unknown

